Nieuwsbrief Stichting Zorg voor Nepal

Nummer 9; 23 juni 2019

Beste lezer,

Deze nieuwsbrief heeft helaas langer op zich laten wachten door gezondheidsredenen van een van onze bestuursleden kort na terugkomst van onze werkreis. Dit heeft ervoor gezorgd dat diverse activiteiten –waaronder het schrijven van de nieuwsbrief- tijdelijk hebben stilgelegen. Op dit moment zijn we deze activiteiten weer aan het oppakken. In deze nieuwsbrief blikken we onder andere terug op de kerstmarkt van het Sint Michaël College en ons jaarlijks werkbezoek aan Nepal.

Kerstmarkt

Net als vorig jaar werd 20 december op het Sint Michaël College in Zaandam een kerstmarkt gehouden waarbij de opbrengst naar Stichting Zorg voor Nepal ging. Overdag waren er tal van workshops/activiteiten georganiseerd waaruit de leerlingen konden kiezen, variërend van bijvoorbeeld yoga tot

kickboksen en brownies bakken tot een Netflix-film bekijken. Vanuit Stichting Zorg voor Nepal verzorgden wij met hulp van vrijwilliger Christian een traumatraining workshop afgeleid van degene die we geven in Nepal. ’s Avonds was er de kerstmarkt. Op deze kerstmarkt werden onder andere spullen en etenswaren verkocht die tijdens de workshops van die dag waren gemaakt. Mede door de hulp van onze vrijwilligers Manon, Phaedra en oud-bestuurslid Nienke, zag onze kraam er weer fantastisch uit. Het was een erg gezellige dag. De leerlingen hadden alles wederom zeer goed georganiseerd. Wat een geweldige inzet! De opbrengst van de vorige kerstmarkt was €4500. Mede dankzij dit fantastische bedrag wordt Kopila Tamang nu opgeleid tot verloskundige voor het centrum.

De opbrengst van het kerstproject 2018 zal worden besteed aan acute zorg. Komend jaar willen wij kijken hoe wij de acute zorg kunnen verbeteren. Niet alleen bij ongevallen maar ook bijvoorbeeld bij een bevalling die misgaat of een kind met een ernstige longontsteking of hersenvliesontsteking. Hiervoor is een betere samenwerking met de overheid en omliggende ziekenhuizen, veel extra training en materieel nodig. Ook andere gezondheidscentra uit omliggende regio’s die willen participeren in ‘onze’ trainingen willen wij de mogelijkheid bieden.

De voorbereidingen van het Sint Michaël College voor de derde en tevens laatste kerstmarkt voor onze stichting zijn gestart. De groep leerlingen die het voor dit jaar gaan organiseren hebben zich al aangemeld. We zijn onder de indruk van hun betrokkenheid en kijken uit naar de samenwerking.

Werkbezoek Nepal

Van 17 februari tot 1 maart jl. hielden wij ons jaarlijks werkbezoek aan Nepal. Hierbij kwam vrijwilliger / adviseur van de stichting op het gebied van acute hulp Christian Brands voor de tweede keer mee. We brachten weer veel materialen mee als verband, spalken, een schepbrancard, een volwassen- en kinderreanimatie oefenpop. Ook namen wij een gedoneerde AED en met dank aan het bedrijf ZOLL een AED-trainer mee. Dankzij onze donateurs beschikt het gezondheidscentrum over goede materialen om acute zorg te verlenen. Wij keken er naar uit om de medewerkers weer te ontmoeten.

Samen hebben wij twee flink volgeplande weken gehad waarbij we trainingen verzorgden, administratie controleerden, tal van gesprekken voerden en er zoals elk jaar een gynaecologisch- en kindergeneeskundig kamp werd gehouden.

Het centrum draait goed. Tijdens ons bezoek controleerden wij -zoals elk jaar- de financiën van het centrum waarbij wij geen bijzonderheden hebben gevonden. In de vorige nieuwsbrief beschreven we al een flinke toename van patiënten die het centrum bezoeken, wat Prem goed bezig houdt. De moedergroepen van Sanu Maya voor gezondheidsvoorlichting worden nog steeds goed bezocht. Op school geeft Bindu Maya les. Mohan zorgt zoals gebruikelijk voor de schoonmaak van het centrum en assisteert Prem waar nodig.

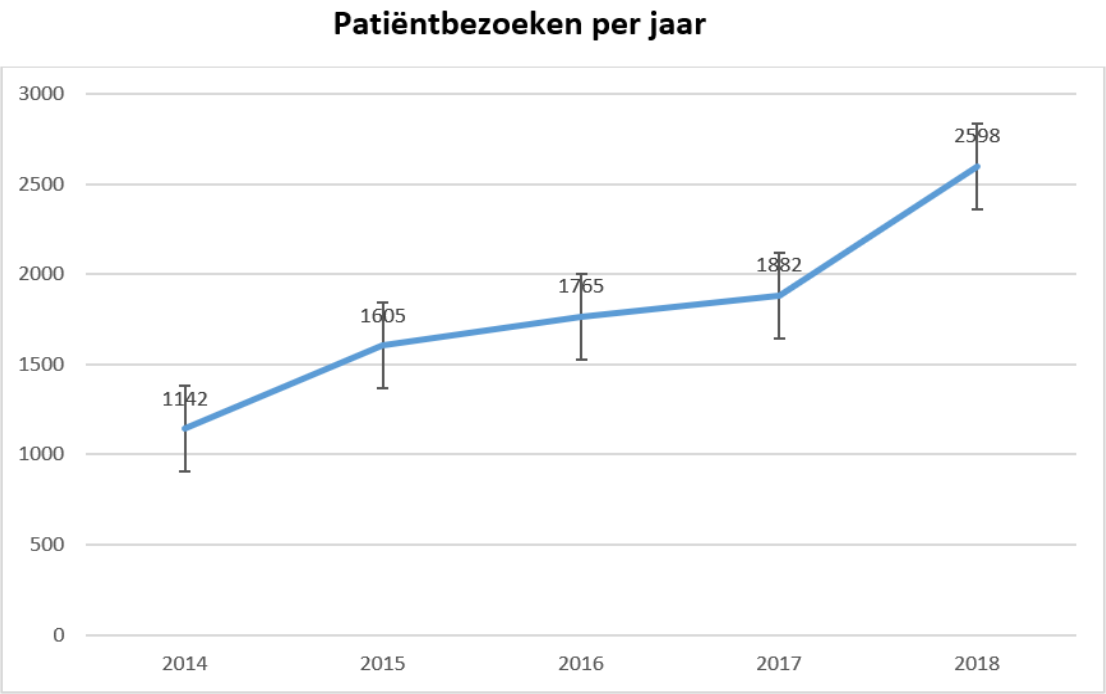

Aantal patiënt bezoeken aan Community Health Centre Dhadagaun per jaar (exclusief patiënten op kampen). Nepalese Maand Poush-Mangsir

Het gaat redelijk goed met het personeel van het centrum en hun gezinnen. Sanu Maya en Bindu Maya bevielen het afgelopen jaar beide van een gezonde zoon.

Wel blijven de sporen van de aardbeving duidelijk zichtbaar. Prem woont bijvoorbeeld nog in een tijdelijke woning (Foto links) die niet goed bestand is tegen slechte weersomstandigheden.

In de laatste nieuwsbrief meldden wij dat Kopila was begonnen met de ANM-opleiding (tot verloskundige). Tot nu toe verloopt de opleiding goed. Ze is leergierig en heeft een kritische blik op wat er beter kan. Wij denken dat ze na haar opleiding een waardevolle aanvulling zal zijn op het team.

Trainingen

Zoals de afgelopen jaren gaven wij een training hoe om te gaan met ongevalsslachtoffers bij een ongeluk of ramp. Wij vinden het belangrijk dit jaarlijks te herhalen, zodat kennis en vaardigheden niet te ver weggezakt zijn mocht zo'n situatie zich voordoen. Dit jaar was de training uitgebreider dan voorgaande jaren en duurde twee dagen. Naast ongevallen werd ook het omgaan met verstikkingen en reanimatie getraind (kinderen en volwassenen met AED), behandeling van slangenbeten en het herkennen van, en hoe om te gaan met, anafylactische reactie (levensbedreigende allergische reacties zoals bijvoorbeeld kunnen voorkomen bij medicijngebruik of insectenbeten).

De training was niet alleen bedoeld voor personeel/vrijwilligers van de gezondheidspost, maar ook voor personeel van andere gezondheidsposten. Er werd erg positief op de training gereageerd. Een van de participanten vertelde dat hij in een soort noodhulpteam zat dat vanuit een ziekenhuis naar gezondheidsposten wordt gestuurd bij grote problemen. Hij gaf aan wel getraind te zijn voor uitbraken van bijvoorbeeld diarree met uitdroging waarbij hij infusen kan geven, maar bij rampen niet goed te weten wat te doen. Hij vond de training daar zeer nuttig voor en gaf aan dat hij het geleerde zeker aan zijn collega's bij wil gaan brengen. Een andere deelnemer vertelde hoe een familielid was overleden aan een anafylactische reactie en haar dochter ook een ernstige reactie had gehad waarbij niemand wist wat te doen. Deelnemers vroegen na afloop om de volgende keer een nog uitgebreidere training te doen met meer onderwerpen. Kopila (de verloskundige in opleiding) verzocht ook om extra aandacht/training voor vrouwenproblematiek door slechte hygiëne waarbij dan ook de gezondheidsvoorlichters uit andere dorpen zouden kunnen participeren. Mogelijk dat zij die training volgend jaar gaat geven.

Reena Pakhrin, nichtje van Mohan en vrijwilliger van de gezondheidspost, had vorig jaar deelgenomen aan de training. Zij werkt momenteel in het Mahendra Narayan Nidhi Memorial Hospital als verpleegkundige en verzocht ons de training ook daar te geven. Vanwege het drukke schema konden wij daar slechts een korte training geven, gericht op reanimatie en het opvangen van zieke patiënten. Na afloop kregen wij het verzoek volgend jaar een uitgebreidere training te houden met tevens aandacht voor de verpleegkundige zorg aan kritiek zieke patiënten.

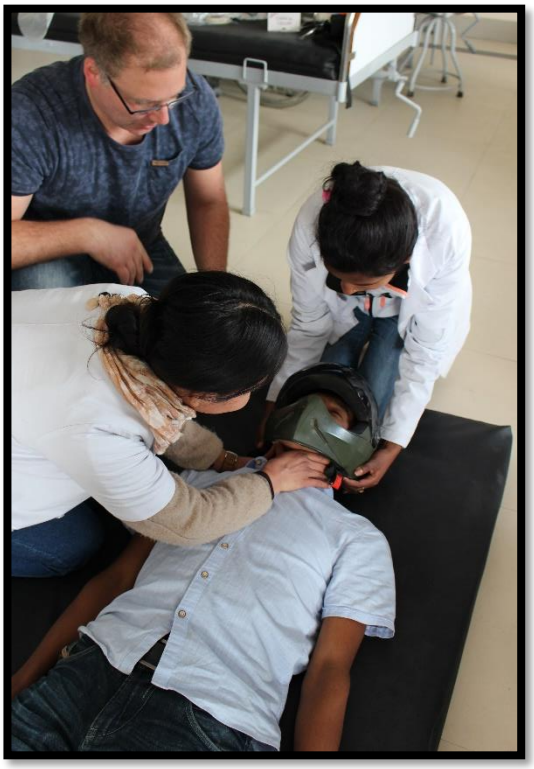

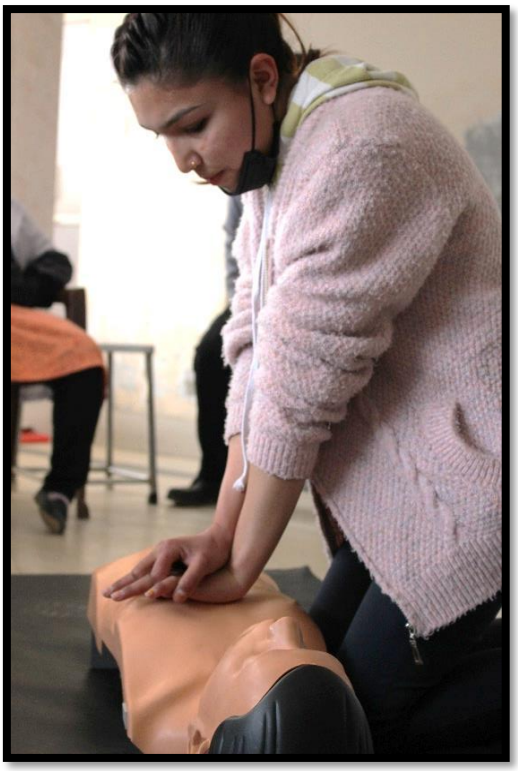

Gynaecologische en kindergeneeskundekamp

Tijdens ons bezoek werd weer een kamp gehouden waarbij (Nepalese) artsen kinderen en vrouwen onderzochten en behandelden. Hoewel dit twee duidelijke doelgroepen zijn kwamen er toch ook nog tien volwassen mannen op af. Vooraf had Basu (zoon Mohan) flink veel aandacht besteed aan de promotie van het kamp. In totaal kwamen hier 108 patiënten op af. Over de jaren zien we duidelijk een afname aan ondervoeding bij de kinderen van zes maanden- vijf jaar die de kampen bezoeken. Dit jaar was slechts één kind mild ondervoed.

Bij het gynaecologisch kamp werden met name baarmoederverzakkingen (wat een veel voorkomend probleem is) geconstateerd en vaginale infecties ten gevolge van slechte hygiëne. Hierop volgde een gesprek met Sanu Maya (de gezondheidsvoorlichtster van het centrum), zij gaf aan dat de desbetreffende vrouwen uit een verder weg gelegen dorp kwamen (niet uit Dhadagaun). Hier zou de hygiënische situatie een stuk slechter zijn dan in Dhadagaun. De vraag is hoe wij hier mee om moeten gaan en hoe we aldaar de gezondheidssituatie kunnen verbeteren.

Ambulance

Snel transport naar een ziekenhuis is momenteel een groot probleem. Eerder was er een ambulance in Nagarkot die ingezet kon worden. Hierin was geen medisch personeel, alleen een bestuurder. Door verbeterde infrastructuur van en naar Dhadagaun kon de ambulance na +/- vijftien tot twintig minuten in het dorp aankomen, dan terug naar Nagarkot met dezelfde reistijd en dan nog ongeveer één tot anderhalf uur naar het ziekenhuis. Voor omliggende dorpen was de reistijd nog wat langer. Vergeleken met tien jaar terug was dit toch wel een verbetering. Echter, de laatste jaren is de ambulance aldaar kapot, waarmee de service is gestaakt en een ambulance uit Jharsing Pauwa deze service in geval van nood moet overnemen. Jharsing Pauwa is een stuk verder gelegen en de onverharde weg loopt continu risico op flinke beschadigingen, waarbij deze service stopt. Momenteel zijn we met de lokale overheid aan het kijken of het mogelijk is een goede ambulanceservice op te zetten waarbij er naast een flinke afname aan reistijd ook deskundige hulp kan worden geboden ter overbrugging naar het ziekenhuis. Hierover zijn tijdens het werkbezoek meerdere gesprekken geweest met onder andere Nepal Ambulance Service, het bestuur van het gezondheidscentrum en een afgevaardigde van de gemeente (in Nederland vergelijkbaar met een soort locoburgemeester). 'De locoburgemeester' (foto hier links met Nepalese hoed op) was enthousiast over het opzetten van een goede ambulanceservice die inwoners van zijn district van de juiste hulp kan voorzien in nood. "Not just a taxi service", waarop hij daarna aangaf met de gemeente te overleggen wat de mogelijkheden zijn om financieel bij te dragen. Nepal Ambulance Service is -ons inziens- een indrukwekkende organisatie die in Kathmandu (en enkele plaatsen daarbuiten) een ambulanceservice heeft opgezet. Zij geven daarnaast opleidingen voor het personeel. Helaas zijn zij niet actief in de regio bij Dhadagaun maar zijn gemotiveerd om met ons mee te denken over mogelijkheden. Op dit moment zijn er enkele ideeën, maar deze moeten verder worden uitgewerkt waarbij gekeken moet worden naar de haalbaarheid.

Donaties

Wij bedanken u voor uw interesse en bijdrage en wij hopen dat u ons ook in de toekomst blijft steunen. Wij zijn ons zeer bewust van de waarde van uw geld en zullen hier uiterst nauwkeurig mee omgaan. Wij geloven dat het Community Health Centre in Dhadagaun een grote bijdrage levert aan de gezondheid van de mensen in de omgeving van Dhadagaun. Uw steun en donatie kunnen wij zeer goed gebruiken en is noodzakelijk voor het draaiende houden van het Community Health Centre en al zijn projecten. Denk daarbij onder meer aan het betalen van de kosten van salaris, medicatie en gezondheidskampen.

Uw geld komt aan, daar is geen twijfel over mogelijk. Wij hebben geen betaalde coördinatoren en geen betaalde tussenpersonen. Kortom, er is geen strijkstok. Onze stichting heeft een ANBI-status, om dit te verkrijgen moet ten minste 90% direct naar het doel gaan. Wij zijn helaas afhankelijk van kosten van betalingsverkeer en het bekostigen van de (voor de ANBI verplichte) website, anders was bij ons 100% direct naar het doel gegaan. Door de ANBI- status zijn giften onder bepaalde voorwaarden van de belasting aftrekbaar. Zie voor meer informatie de website van de belastingdienst.

Informatie

Wij proberen u zo goed mogelijk op de hoogte te houden van de situatie ter plaatse en in het bijzonder van de activiteiten van de hulpverleners aldaar. Mocht u aanvullende informatie willen dan kunt u ons bereiken op onderstaand e-mailadres.

Namaste en dank voor uw interesse/steun
Het bestuur van Stichting Zorg voor Nepal,
Konstantin Prekpalaj - voorzitter
Melanie Aveloo - secretaris
Simone Kleijn - penningmeester
Martine Brendel - algemeen bestuurslid

E-mailadres: info@zorgvoornepal.nl
Website: www.zorgvoornepal.nl
Facebook pagina: Zorg voor Nepal
Stichting Zorg voor Nepal KvK-nummer: 6346 5779
Rekeningnummer: NL52RABO0304961493 t.n.v.: Stichting Zorg voor Nepal